

Skok v Indijo

Pravijo, da je Indija velik izziv tudi za najbolj izkušene popotnike. Ob prebiranju literature, gledanju dokumentarcev, filmov iz Bollywooda lahko sicer domnevaš, a pravi pomen teh besed lahko začutiš (z vsemi čutili) le če jo osebno spoznaš. Kakor hitro sva z Mitjem prestopila vrata letališča v Mumbaju, se je pred nama razprostrl kaotičen utrip ulice. Čeprav je bilo sredi noči, je vse okoli kar kipelo od življenja.

Avtomobili, motorji, moto in bike-rikše so delali energične in osupljive manevre med

ljudmi, psi, kravami, ponekod tudi med opicami in svinjami, pri čemer smer vožnje ni bila primarna skrb. Z glasnim hupanjem so vabili nas turiste, da bi prisledli. Na splošno so vožnje ponujale svojevrstno dogodivščino, v kateri si preprosto moral zaupati vozniku, da bo zavil iz nasprotnega voznega pasu vsaj kak meter preden bo prišel tisti tovornjak. In nekako mu je to vedno uspelo. Večkrat smo po poti naleteli na enkratne prizore, na primer plešoča kobra ob spremljavi piščali.

Nesimpatični so mi bili le moški sopotniki, ki so z nasmehom razkrivali črno obarvane zobe ob tobaka, kar sploh ne bi bilo hudo, če te ne bi ob pogovoru tudi popljuvali z njim.

Po nočitvi v Mumbaju sva se z avtobusom odpravila proti mestu Nasik, ki leži ob sveti reki Godavara, na obrežju katere je versko središče mesta. Pravijo, da te kopanje v tej reki očisti vseh grehov, a vendar naju reka ni premamila, saj s svojim vonjem in izgledom bolj spominja na počasi tekoče odpadne vode. Raje sva obiskala templje in darovala daritve bogovom. Dan se je končal z blagoslovom svetega očeta, ki naj bi bil star 140 let, govoril vse jezike sveta in z božjim blagoslovom romal po Indiji.

Bila sem v precejšnji zadregi, ko so me postavili predenj in sem mu morala, po vzgledu ostalih, poljubiti noge.

Naslednjih nekaj dni sva se pomudila v Aurangabadu, v okolici katerega so znameniti Ellora jamski templji. Gre za 34 jam izklesanih v tempelje, ki so plod 500-ih let predanosti in spretnosti budističnih, hindujskih in jainskih menihov. Za največjo mojstrovino in hkrati največjo monolitsko skulpturo na svetu velja Kailasa tempelj,

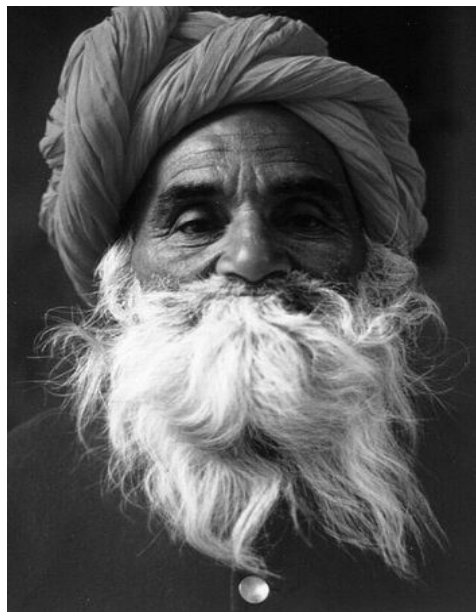
Nesimpatični so mi bili le moški sopotniki, ki so z nasmehom razkrivali črno obarvane zobe ob tobaka, kar sploh ne bi bilo hudo, če te ne bi ob pogovoru tudi popljuvali z njim.

posvečen boginji Šivi. Nadalje naju je pot vodila v Lonar s 50.000 let stari kraterjem, delno zapolnjenim z jezerom, ki ga je naredil meteorit. In če si že enkrat v Indiji preprosto ne moreš mimo Taj Mahala v Agri, enega od svetovnih čudes. Popolnoma simetrična zgradba iz belega marmorja, ki je mavzolej druge žene cesarja Shah Jahana iz 17. stoletja, te pusti osuplega ob svoji veličini.

Religija ima močan vpliv na človeški vsakdan, vse od oblačil, nakita, prehrane pa do samega vedenja. Žal to vodi tudi do verskih spopadov, predvsem s sosednjim Pakistanom. Sovraštvo teh dveh držav traja že od same ločitve na hindujsko Indijo in muslimanski Pakistan. **Na začetku potovanja, v mestih Mumbai in Nasik, sva bila dvakrat blizu mesta, kjer je prišlo do bombnega napada, pri čemer je umrlo več sto ljudi. Neprijetno, ko pomisliš, da si se ravno nekaj ur nazaj še vozil z istim avtobusom ali vlakom.**

Ker sva videla že dovolj templjev, sva se odločila še za obisk nacionalnih parkov.

Najprej je bil na vrsti Keoladeo Ghana, ki je pravi raj za ornitologe, predvsem zaradi velikega števila migracijskih ptic celega sveta. Žal sva bila tam sredi poletja in jih je bilo le malo. Predvsem so prevladovali čaplje in štoklje, sicer pa so nam pot križali somi, želve, netopirji, šakali, opice, kače ter več vrst goveda. Ko sva prispela v drug park – Ranthambore, sva se nadejala videti tigre, a žal zaradi monsunskega obdobja niso dovolili vstopa globlje v

park.

Ob koncu sva se pomudila nekaj dni v Jaipurju, prijaznem mestecu, ki deluje, kot da je nekoliko ubežal divjemu indijskemu kaosu. Privoščila sva si še dan sprostitev v Chokki Dhani, vasici, ki ponuja tradicionalno zabavo. Tam sva jahala slona in kamelo, uživala ob plesnih in lutkovnih predstavah, se poskusila v lokostrelskih spretnostih... Nazadnje sva zaključila potovanje v milijonskem New Delhiju. Čeprav so trije tedni ob nenehnem dogajanju zelo hitro minili, sem se počutila rahlo naveličana hrupa in vrveža ljudi okoli sebe. V Indiji si kot turist nenehno v središču zanimanja, kar je sprva nadvse

simpatično, a čez čas se človeku zahoče smukniti v objem Evrope, kjer si le eden od mnogih na ulici.

Darja Slana

